

Список використаних джерел

1. Мальська М. П., Антонюк Н. В., Ганич Н. М. Міжнародний туризм і сфера послуг / М. П. Мальська, Н. В. Антонюк, Н. М. Ганич. – К.: Знання, 2008. – 798 с.
2. Шейко В. М., Білоцерківський В. Я. Історія української культури / В. М. Шейко, В. Я. Білоцерківський. Навч. посіб. – К.: Знання, 2013. – 271 с.
3. Федорченко В. К., Пазенок В. С., Кручек О. А. та ін. Туризмологія: концептуальні засади теорії туризму: монографія / В. К. Федорченко, В. С. Пазенок, О. А. Кручек – К.: ВЦ Академія, 2013. – 368 с.
4. Трофимов Е. Н. Формирование рынка туруслуг и международное сотрудничество // Е. Н. Трофимов, Международная жизнь, №2, 2010. – С. 98-101.
5. Коюда М. П., Коюда О. П. Економічна сутність ризиків та їх класифікація // 36. Наук. статей. – Харків, Основа, 2011. – С. 257-258.
6. Новості турбізнесу, №7. – К.: 2013. – С. 12.
7. Зорин А. Н., Зорин И. В. Дестинація / А. Н. Зорин, И. В. Зорин – М.: Изд-во РМАТ, 2009. – 480 с.

Мищенко А.Г. *Туризм как бизнес, народная дипломатия и наука.* Стаття посвящена роли туризма как одной из наиболее перспективных и динамичных отраслей экономики, развития межгосударственных связей и культурных обменов между странами, расширению межличностных связей и зарождению новой науки – туризмологии.

Mishchenko A.G. *Tourism as a business, people diplomacy and science.* The article is devoted to the role of tourism as one of the most promising and dynamic sectors of the economy, the development of interstate relations and cultural exchanges between the countries, expansion of interpersonal relations and the emergence of new science – turizmologiya.

УДК 338.27

Ковшова І. О., к.е.н., доц.,
Державний університет телекомунікацій

ОПТИМІЗАЦІЯ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ

У статті визначено основні методи оптимізації бізнес-процесів. Досліджено процедуру перерахування платежів на розрахункові рахунки клієнтів УДППЗ «Укрпошта». Наведено основні рівні деталізації бізнес-процесів на ІТ-підприємствах. Розроблено оновлений алгоритм перерахування платежів на розрахункові рахунки в межах окремого підрозділу.

Постановка проблеми. Деталізація оптимальних бізнес-процесів є складною процедурою, що вимагає залучення провідних фахівців для перебудови системи управління промисловим підприємством. Впровадження такого інструментарію на підприємстві потребує значних часових витрат та ретельно розробленого плану організаційних змін. Однак, такі затрати приводять до підвищення ефективності діяльності підприємства та посилення конкурентних позицій на ринку.

Сьогодні проблема вдосконалення управління бізнес-процесами вітчизняних промислових підприємств набуває важливого практичного значення. Такий стан обумовлено недостатніми науковими розробками щодо побудови ефективного процесу управління, перетворенням організації у відкриту соціально орієнтовану систему та створенням умов для

гострої конкуренції. Підвищення результативності управління бізнес-процесами сприятиме найбільш повному використанню його конкурентних переваг у досягненні поставлених соціально-економічних цілей і дозволить збільшити гнучкість та збалансованість всієї економіко-організаційної системи промислового підприємства.

Аналіз останніх досліджень і публікацій та виділення невирішеної раніше проблеми. Проблема управління бізнес-процесами на підприємствах останнім часом присвячено багато наукових праць відомих іноземних та вітчизняних вчених таких, як: О.С. Майсак, О.В. Корзаченко, І.А. Маркіна, У. Демінг, О. Оліфіров, Л. Таранюк, А. Садеков, Г.О. Ус, М. Хаммер, Дж. Чампі, С.М. Ковальов та інших. Проте методологічні та практичні засади формування бізнес-процесів промислового підприємства потребують додаткового дослідження. Це пов'язано зі специфікою сфери діяльності та неможливістю копіювання іноземного досвіду в сучасних реаліях.

Метою дослідження є визначення суті управління бізнес-процесами на підприємстві, їхня оптимізація в сучасних умовах мінливого середовища та розробка практичних рекомендацій щодо вдосконалення процедури перерахування платежів промисловими підприємствами на розрахункові рахунки партнерів чи клієнтів.

Виклад основного матеріалу. Процесний підхід розглядає управління як безперервну мережу взаємодіючих процесів, що протікають усередині компанії. Детально описаний алгоритм взаємозалежності управлінських функцій (планування, організація, мотивація, контроль і комунікація) з процесом прийняття рішення допомагає керівникам підвищити ймовірність ефективного досягнення цілей організації.

Сьогодні оптимізація бізнес-процесів на промислових підприємствах стає одним з головних інструментів інтенсивного шляху розвитку організації. Це можливість організувати діяльність підприємства з максимально ефективним використанням таких внутрішніх резервів [14]:

- поліпшення якості бізнес-процесів: виробництва товарів і послуг, обслуговування клієнтів;
- покращення взаємодії підрозділів;
- збільшення швидкості протікання окремих процесів: поставки, обробки заявок, сервісного обслуговування;
- зменшення кількості помилок при реалізації бізнес-процесів: у документах, при передачі інформації тощо;
- зниження вартості окремих операцій у бізнес-процесі.

Оптимізація бізнес-процесів об'єднує ряд методів і технологій, під впливом яких змінюються порядок і правила роботи персоналу. Усі ці методи науковці поділяють на групи, види чи типи, що характеризують авторські погляди. На рис. 1 представлено узагальнену класифікаційну систему методів оптимізації бізнес-процесів промислового підприємства.

Розглянемо кожен групу методів оптимізації бізнес-процесів промислового підприємства більш детально.

До першої групи – аналітичних методів – можна віднести такі:

- SWOT-аналіз – виявлення факторів внутрішнього і зовнішнього середовища підприємства та поділ їх на чотири категорії: Strengths (сильні сторони), Weaknesses (слабкі сторони), Opportunities (можливості) і Threats (загрози) [4];
- причинно-наслідковий аналіз – графічний спосіб дослідження та визначення найбільш суттєвих причинно-наслідкових взаємозв'язків між чинниками та наслідками досліджуваної ситуації чи проблеми [3];
- метод «П'яти запитань» – ефективний інструмент, який використовує питання для вивчення причинно-наслідкових зв'язків, що є в основі проблеми, визначення причинних факторів і виявлення першопричини [11];
- ABC-аналіз – класифікація ресурсів за ступенем їх важливості [5];

- мозковий штурм – висування творчих ідей у процесі розв’язання наукової чи технічної проблеми, що стимулює творче мислення [8];
- аналіз бізнес-логіки процесу – оцінка сукупності правил, принципів, залежностей поведінки об’єктів предметної області (бізнес-процесу) [12];

Рис. 1. Класифікаційна система методів оптимізації бізнес-процесів промислового підприємства

- функціонально-вартісний аналіз – вибір оптимального варіанта, що забезпечує повноцінне виконання досліджуваного об’єктом своїх основних функцій при мінімальних витратах [3];
- RACI-аналіз – забезпечує опис і узгодження структури відповідальності за виконання операцій в межах процесу [3];
- аналіз автоматизованості процесу – оцінка ступеню застосування саморегульованих технічних засобів, економіко-математичних методів і систем управління у виконанні бізнес-процесу [3].

До другої групи формально-універсальних методів можна віднести такі:

- паралельне виконання робіт – аналіз можливості паралельного виконання робіт у бізнес-процесі, що забезпечить зменшення його тривалості [3];
- усунення часових розривів – аналіз бізнес-процесу на предмет наявності часових розривів у виконанні його операцій [3];
- зменшення кількості входів та виходів – аналіз бізнес-процесу на предмет надлишковості його входів і виходів; таке зменшення можливе за рахунок відмови від деяких входів і виходів, та їх групування в пакети [2];

- узгодження результатів з вимогами – аналіз відповідності бізнес-процесу його регламенту, де зафіксовано відповідальність, нормативні терміни та інші показання виконання операцій [10];

- мінімізація усної інформації – використання принципів раціональної бюрократії, що дозволяє підвищити відповідальність усіх учасників процесу [7];

- організація процедур контролю – встановлення точок контролю – робіт, метою яких є контроль відповідності результатів сформульованим вимогам; у разі виявлення невідповідності організовується зворотний зв'язок [3].

До третьої групи комплексних методів постійного удосконалення можна віднести:

- теорію обмежень Голдрата – дослідження підприємства як системи, що створюється для досягнення певної мети; перш ніж покращувати окремі складові системи, потрібно визначити глобальну мету і показники, за допомогою яких можна судити про вплив кожної підсистеми і кожного локального рішення на глобальну мету [13];

- Lean production – залучення в процес оптимізації бізнесу кожного співробітника і максимальну орієнтацію на споживача та дотримання принципу усунення всіх видів втрат; підхід до менеджменту і управління якістю, що забезпечує довгострокову конкурентоздатність без суттєвих капіталовкладень [3];

- Six Sigma – забезпечення вдосконалення бізнесу, в межах якого проводяться заходи по знаходженню і виключенню причин помилок або дефектів у бізнес-процесах, шляхом зосередження на тих вихідних параметрах, які є критично важливими для споживача [3];

- Total quality management – забезпечення безперервного підвищення якості всіх організаційних процесів; постійне паралельне удосконалення трьох складових (якості продукції (послуг), якості організації процесів, рівня кваліфікації персоналу) дозволяє досягти більш швидкого і ефективного розвитку бізнесу [6];

- Kaizen – дотримання принципу безперервного вдосконалення процесів виробництва, розробки, допоміжних бізнес-процесів і управління, де задіяні всі працівники підприємства; покращуючи стандартизовані дії та процеси, має на меті усунути всі втрати [3];

- Zero defects – забезпечення скорочення дефектів за допомогою профілактики, яка спрямована на мотивацію персоналу шляхом усвідомлення бажання робити свою роботу правильно з першого разу [3].

Четверта група об'єднує всі різновиди методів бенчмаркінгу, що характеризуються пошуком стандартного чи еталонного економічно-ефективнішого підприємства-конкурента з метою порівняння з власним та переймання його найкращих методів роботи [1].

П'ята група методів ґрунтується на засадах аутсорсингу, тобто на передачі непрофільних функцій, неефективних або малоефективних процесів зовнішнім спеціалізованим підприємствам з метою зниження операційних витрат підприємства та підвищення ефективності діяльності [3].

Шоста група інструментальних методів (використання ІТ автоматизації бізнес-процесів) характеризується описом та аналізом бізнес-процесів, їх поліпшенням та регламентацією з точки зору інформаційних систем і технологій, створених спеціально для інтеграції в інтенсивну бізнес-середовищі для досягнення автоматизації управління бізнес-процесами та оптимізації [3].

Використання зазначених методів на підприємстві залежить від певних факторів, таких як рівень та частота змін, характер організації, специфіка діяльності. Проаналізовані методи можуть застосовуватись також комплексно залежно від розв'язуваної задачі, наприклад, бенчмаркінг на стадії ідентифікації бізнес-процесів з подальшим вдосконаленням за методом Six Sigma.

На великих промислових підприємствах існує приблизно 20 ключових бізнес-процесів та сотні допоміжних, від виконання яких залежить ефективність діяльності та рівень конкурентоспроможності на ринку [9]. Найзручнішим способом доведення суті бізнес-процесів до співробітників та менеджерів є їхня візуалізація з метою запобігання

деструктивних дій з боку персоналу. Для стандартизації опису процедур на промисловому підприємстві найчастіше використовують такі основні характеристики:

- межі процесу – межі (початок і кінець), у рамках яких виконуються операції процесу підприємства;
- власник процесу – промислове підприємство, яке має у своєму розпорядженні ресурси, планує, управляє ходом процесу, несе відповідальність за його результат і ефективність, забезпечує взаємодію всіх учасників процесу;
- вхід процесу – запит, матеріали, інформація, яка ініціює початок виконання процесу;
- вихід процесу – матеріальні та інформаційні об'єкти, що створені процесом (є результатом виконання процесу) й споживані зовнішніми (стосовно процесу) клієнтами;
- виконавці процесу – персонал промислового підприємства, зайнятий виконанням операцій процесу;
- ресурси процесу – матеріальні чи інформаційні об'єкти промислового підприємства, які постійно використовують при виконанні процесу, але не створені процесом (інформація, обладнання, програмне забезпечення, транспорт);
- критерії оцінки процесу – індикатори, які використовуються для прийняття рішень щодо процесу вищим керівництвом промислового підприємства.

На рис. 2 наведено алгоритм бізнес-процесу промислового підприємства щодо перерахування платежів на розрахункові рахунки партнерів чи клієнтів через відділення національного поштового зв'язку «Укрпошта». Розглянемо цей бізнес-процес як приклад.

Перший етап полягає в прийманні оператором поштового зв'язку платежів від промислового підприємства. Другий етап стосується передачі інкасаторами повідомлень по комунальному платежу до ДПГП. Третій етап – безпосереднє зарахування платежів на розрахункові рахунки партнерів чи клієнтів промислового підприємства та передача інформації до банку.

Можна відзначити, що зазначений бізнес-процес в ДПГП має певні відмінності:

- при прийманні платежів та переказів з відправника береться різна плата за пересилання (або як в договірних організаціях взагалі не береться);
- після приймання переказу від відправника формується вихідний електронний переказ Ф.121 для передачі по каналам зв'язку і безпосередньо в ДПГП перекази після зв'язку з ІРД отримує вхідні перекази ф.122, а платежі в кінці робочого дня разом з реєстрами та зведеними реєстрами передаються інкасаторам, а ті в свою чергу привозять їх безпосередньо в Дільницю наступного ранку;
- на автоматичних місцях при перерахуванні переказів система сортує перекази згідно довідника корпоративних клієнтів по коду ЄДРПОУ, а при перерахуванні платежів ще й по рядку ф.130;
- на місцях де обробляються перекази та платежі встановлена різна програма для зарахування. При перерахуванні переказів оператори ДПГП вводять реквізити організації та дані про переказ (номер переказу, КГП місця приймання, контрольний розряд), а при перерахуванні платежів працівники відділу вводять окрім реквізитів організації куди потрібно зарахувати платіж ще й дані про платника кошті;
- перекази, що перераховуються в ДПГП можуть прийматися з усіх відділень поштового зв'язку УДППЗ «Укрпошта», а платежі, що перераховуються в ДПГП це лише ті платежі, що прийняті виключно з тих відділень, що належать до ЦПЗ.

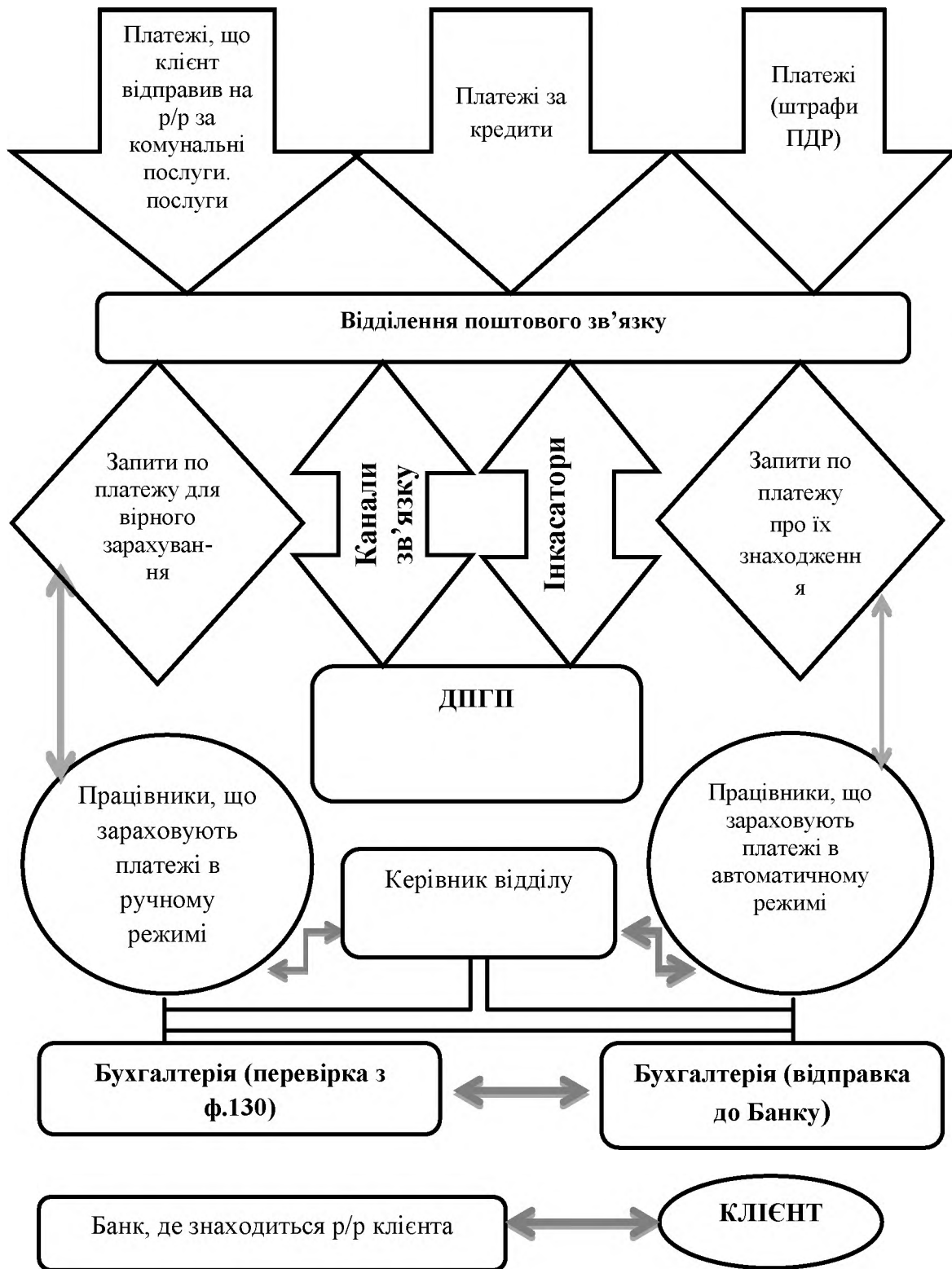

Рис. 2. Алгоритм реалізації бізнес-процесу перерахування платежів промислового підприємства на розрахункові рахунки партнерів (клієнтів) через УДППЗ «Укрпошта»

Далі опишемо поетапно процес, який здійснюють оператори Дільниці при перерахуванні платежів. На рис. 3. наведено алгоритм перерахування платежів на розрахункові рахунки в межах підрозділу.

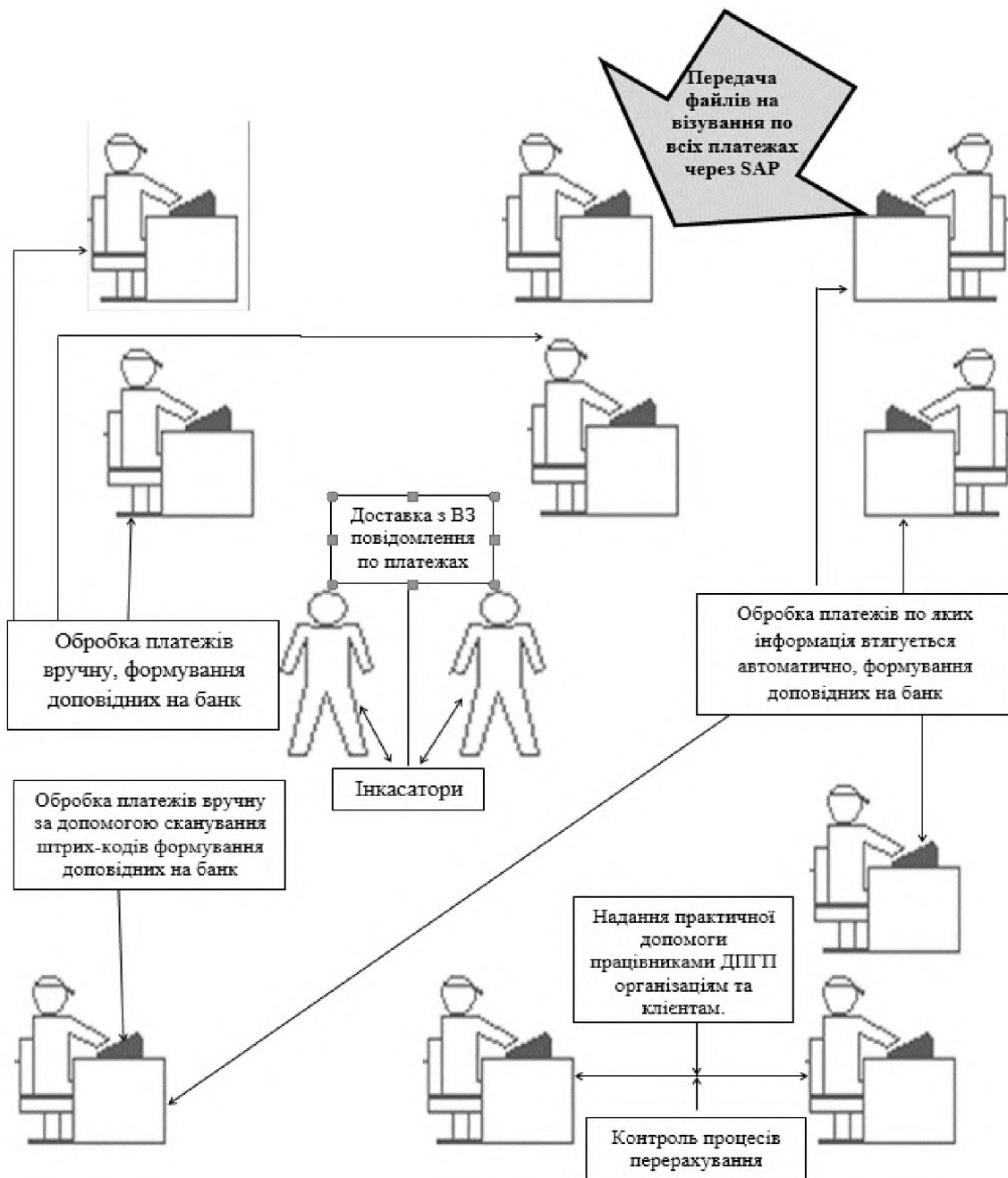

Рис. 3. Алгоритм перерахування платежів на розрахункові рахунки в межах підрозділу

Кожного ранку інкасатори доставляють в ДПП повідомлення по платежам, що були прийняті в відділеннях поштового зв'язку, які належать Центру поштового зв'язку, зведені реєстри та реєстри по кожній оператору поштового зв'язку в розрізі організацій. Кожен працівник відділу задіяний в перерахуванні коштів по платежам перевіряє, створює інформацію та формує доповідну в межах організацій, які проходять по певному рядку. Наприклад, оператор проводить повідомлення по організаціям, яка проходить в бухгалтерському обліку по рядку 105 та 261.

Кожного ранку інкасатори доставляють в ДПП повідомлення по платежам, що були прийняті в відділеннях поштового зв'язку, які належать Центру поштового зв'язку, зведені реєстри та реєстри по кожній оператору поштового зв'язку в розрізі організацій. Кожен працівник відділу задіяний в перерахуванні коштів по платежам перевіряє, створює інформацію та формує доповідну в межах організацій, які проходять по певному рядку. Наприклад, оператор проводить повідомлення по організаціям, яка проходить

в бухгалтерському обліку по рядку 105 та 261. Виключенням є лише рядок бухгалтерського обліку 120 (недоговірні платежі). Їх обробляють та звіряють не один, а декілька операторів, адже більша частина цих платежів вводиться вручну окремо по кожному платежу. Так як при перерахуванні коштів по переказах так і по платежам існують місця, де вводиться інформація вручну (недоговірні), а саме: МФО, розрахунковий рахунок, ЄДРПОУ отримувача коштів (при потребі картковий рахунок), призначення платежу (для деяких організацій існує особливе призначення, для правильності його вводу клієнти заздалегідь виділяють його в квитанції та повідомленні). Потім оператори звіряють суму по кожному відділенні з щоденником ф.130.

На договірній та без договірній основі зараховують також платежі, по яким потрібно сформувати реєстр та передати його в електронному вигляді в розрізі по кожному платежу. В кінці кожного місяця складається акт на електронну версію та організації з ким складений договір на електронну версію сплачують рахунок за неї. Якщо платежі зараховуються на договірній основі, то електронна версія надається безкоштовно. Такі платежі не набираються окремо, а втягуються до програми за допомогою каналів зв'язку, де оператори звіряють їх з первинними документами (повідомленнями). Існують також організації, платежі яких вводяться за допомогою сканера.

Кожен оператор поштового зв'язку в ДПГП, який перераховує кошти по платежам на розрахункові рахунки звіряє правильність перерахування коштів та формує доповідну. Інформація в електронному вигляді передається на візування через SAP.

Для підвищення конкурентоспроможності на ринку, для розширення бази клієнтів та для прискорення обробки платежів в ДПГП потрібно постійно аналізувати бізнес-процес зарахування платежів на розрахункові рахунки та досліджувати можливості їх вдосконалення.

Для оптимізації бізнес-процесу промислових підприємств в ДПГП пропонуємо змінити деякі елементи, які стосуються саме Дільниці перерахування грошових переказів та платежів. Головною метою досліджуваного відділу ДПГП є насамперед задоволення потреб споживачів, а в умовах технологічного та наукового прогресу клієнти хочуть отримувати інформацію швидко та бажано в електронному вигляді. Також, існує ряд організацій, на рахунки яких постійно і в великому обсязі ДПГП перераховує кошти по платежам. Тому вважаємо, що відділ продажу послуг (відділ маркетингу) повинен згідно звіту по не договірних платежах відслідковувати найбільші контрагентів та заключати договори, хоча б на електронну версію. А програмісти мають постійно оновлювати програмне забезпечення і вносити зміни, щоб інформація по новим клієнтам з відділень надходила автоматично.

Кожен оператор поштового зв'язку в ДПГП, який перераховує кошти по платежам на розрахункові рахунки звіряє правильність перерахування коштів та формує доповідну. Інформація в електронному вигляді передається на візування через SAP.

Для підвищення конкурентоспроможності на ринку, для розширення бази клієнтів та для прискорення обробки платежів в ДПГП потрібно постійно аналізувати бізнес-процес зарахування платежів на розрахункові рахунки та досліджувати можливості їх вдосконалення.

Для оптимізації бізнес-процесу промислових підприємств в ДПГП пропонуємо змінити деякі елементи, які стосуються саме Дільниці перерахування грошових переказів та платежів. Головною метою відділу ДПГП є насамперед задоволення потреб споживачів, а в умовах технологічного та наукового прогресу промислові підприємства хочуть отримувати інформацію швидко та бажано в електронному вигляді. Також, існує ряд організацій, на рахунки яких постійно і в великому обсязі ДПГП перераховує кошти по платежам. Тому вважаємо, що відділ продажу послуг (відділ маркетингу) повинен згідно звіту по не договірних платежах відслідковувати найбільші контрагентів та заключати договори, хоча б на електронну версію. А програмісти мають постійно оновлювати програмне забезпечення і вносити зміни, щоб інформація по новим промисловим підприємствам з відділень надходила автоматично.

Таке постійне оновлення збільшить швидкість оброблення платежів в ДПГП, адже оператори підрозділу не повинні вносити інформацію вручну, а тільки звіряти з первинною документацією та контролювати платежі. Також це дасть змогу промисловим підприємствам зменшити витрати, адже всі платежі, які зараховуються на один розрахунковий рахунок будуть перераховуватись одним загальним платіжним дорученням. Наприклад, в день на рахунок організації надійшло 40 платежів. Якщо кожен платіж зараховувати окремо та вказувати призначення платежу безпосередньо в платіжному дорученні, то це буде коштувати 72 грн (одне платіжне доручення коштує 1,80 грн), а якщо зарахування буде здійснене одним платіжним дорученням, то витрати фактично зменшаться до 1,80 грн.

Також вважаємо, що такі промислові підприємства потрібно відокремити від не договірних і виділити окремий рядок в бухгалтерському обліку. Не зважаючи на те, що ці платежі приймаються на не договірній основі, проте вони мають деякі відмінності, що викликають складності під час перевірки правильного перерахування. Якщо провести зазначені зміни, то це дасть змогу скоротити час за який оператори ДПГП перевіряють правильність зарахування загальної суми по відділенню з щоденником ф.130.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Проведене дослідження дозволило встановити, що формування бізнес-процесів на промислових підприємствах значно впливає на організацію його діяльності. По-перше, здійснюється орієнтація на підвищення автономності процесів за допомогою розширення децентралізації з одночасним поглибленням централізації обміну інформацією. По-друге, створюється централізована база даних, яка забезпечує оперативність доступу керівникам чи учасникам процесів, а також розширює можливості використання інформаційних технологій з метою забезпечення прийняття ефективних управлінських рішень. По-третє, відбувається спрямованість на скорочення часових параметрів процесу, що є важливим критерієм оптимізації бізнес-процесів, спрямований, перш за все, на підвищення продуктивності та результативності.

Подальші дослідження будуть спрямовані на пошук оптимальних варіантів усунення розривів в бізнес-процесах, які часто трапляються на промислових підприємствах при стихійній організації діяльності, та на скорочення ресурсів. Також вважаємо, що постійне оновлення програмного забезпечення та налагодження зв'язків з партнерами (клієнтами) допоможуть промисловим підприємствам вдосконалити бізнес-процеси, дадуть можливість дізнаватись про зміни в діяльності більш оперативно та нададуть інформацію в потрібному форматі, що приведе до зменшення витрат організацій.

Список використаних джерел

1. Бенчмаркінг конкурентоспроможності превентивної та інвестиційної діяльності страховика [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.klubok.net/article2678.html>
2. Ковалев С.М. Оптимизация бизнес-процессов [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.betec.ru/index.php?id=06&sid=55>.
3. Корзаченко О.В. Оптимізація бізнес-процесів українських підприємств: проблеми та перспективи / Корзаченко О.В. // Науковий вісник Херсонського державного університету. Економічні науки, 2013. – № 3. – С. 64-69.
4. Майсак О.С. SWOT-анализ: объект, факторы, стратегии. Проблема поиска связей между факторами / Майсак О.С. // Роикастийский журнал: управление и высокие технологии. – 2013. – №1 (21). – 15-157 с.
5. Маркіна І. А., Контролінг для менеджерів: навч. посіб. / Маркіна І.А., Таран-Лала О.М., Гунченко М.В. — К.: Центр учбової літератури, 2013. – 304 с.
6. Михайловська О.В. Операційний менеджмент / Михайловська О.В. – К.: Кондор, 2008. – 549 с.
7. Технология анализа и оптимизации бизнес-процессов [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://hr-portal.ru/pages/bpta/bpta38.php>.

8. Трудове навчання-огляд методів творчого мислення в проектній технології [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://trudove.org.ua/post/korotkii-oglyad-metod-v-tvorchogo-mislennya-v-proektn-i-tekhnolog>.
9. Українське державне підприємство поштового зв'язку "Укрпошта" [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrposhta.com>
10. Управленческий аспект согласования [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://est-journal.ru/post/Organizacionnye-osnovy-procedury-soglasovaniya-dokumentov.aspx>.
11. Центр креативных технологий [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.inventech.ru/pub/methods/metod-0002/>
12. Parmenter D. Key Perfomens Indicators. New Jersey, USA: John Wiley & Sons, ins., 2007. – 233 p.
13. Tosreople [Електронний ресурс] Сообщество поклонников ТОС. – Режим доступу <http://www.tosreople.com/tosreople/goldratt/>
14. TV/bissnes Консалтинг в Україні №10-11 (39-40) жовтень-листопад 2007 [Електронний ресурс]. – С. 46-49. – Режим доступу: <http://www.tosreople.com/tosreople/goldratt/>

Ковшова И. Оптимизация бизнес-процессов как способ повышения эффективности деятельности промышленных предприятий. В статье определены основные методы оптимизации бизнес-процессов. Исследован порядок переводов средств на расчетные счета клиентов. Представлены основные уровни детализации бизнес-процессов на IT-предприятиях. Разработан алгоритм перевода платежей на расчетные счета клиентов внутри подразделения.

Kovshova I. Optimization of business processes as mechanism of improving industrial activities. In this article the main methods of business processes optimization have been defined. The author has described the procedure of transferring funds to accounts of customers of the company. Basic business process detailing levels at IT companies were presented. The algorithm of transferring funds to accounts of customers within a company department was proposed.

УДК 330.341:004.046

Легомінова С.В., к.е.н., доц.;
Вашенко О.П., д.т.н., професор,
Державний університет телекомунікацій

ВПЛИВ РОЗВИТКУ ІНФОКОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ЕКОНОМІКИ

Визначенно необхідність інноваційного розвитку та створення передумов конкурентоспроможного та ефективного економічного господарювання за допомогою сучасних інфокомунікаційних технологій. Векторами подальшого розвитку та оптимізації управлінських процесів щодо втілення новацій є використання мережевих систем та технологій глобального та локального рівней, розробка конкретних інструментів реалізації інноваційних розробок і проектів, швидкого пристосування до мінливого зовнішнього середовища. Важлим є розробка механізмів підвищення рівня технологічної та інформаційно-телекомунікаційної зрілості та готовності до змін за умов збільшення фінансування науки.